

dem, og i Modsætning dertil har man sagt, at, dersom de saaledes kunde beholde det overflødige Beløb, saa vilde de fristes til i Anslagssummen at forlange Mere, for at kunne faae Beholdninger til Anvendelse under egen Naadighed. Denne sidste Betragtning troer jeg, at man er bleven staaende ved, idet man er kommen til den Formening, at man med Hensyn til den Art Instituter i det Hele taget skal være villig til senere at indrømme dem Anvendelse af sliige Beholdninger, naar man faaer at vide, hvortil de skulle anvendes, saaledes at Anvendelsen ikke bliver gjort eenstødt, at det ikke bliver blot, om jeg saa maa sige, en administrativ Sag — det er derom Spørgsmaalet dreier sig, og det er derfor, vi nu, jeg troer saavel i Betragtningerne over Revisionen som i Betragtningerne over Finansloven, ere komne derved hen til, at man hellere maa fastholde, at Beholdningen bliver overgivet til næste Aar som en Indtægt, en Indtægt, hvorfor der skal gjøres Rede allerede ved Bevillingen, men ikke først ved Regnskabet. Naar Beholdningen gaaer over til Disposition for vedkommende Institut, saa gjøres der kun Rede derfor ved Regnskabet, men ikke ved Bevillingen, men, naar denne afføres og den kun kan benyttes i Henshold til en ny Bevilling, saa maa der gjøres Rede derfor ved Bevillingen; det er den Forskjel, der er derimellem. Jeg troer, at, naar den høitærede Minister lægger Mærke dertil og tillige har i Grindring, med hvor stor Villighed man fra Thingets Side er gaaet ind paa at lade sliige Beholdninger faae den Anvendelse, som blev krævet, udenfor det, man ellers kunde vente bevilget i det Aar, ville vi let for Fremtiden kunne blive enige om det Rigtige i denne Fremgangsmaade, og al Fare vil forsvinde for, at lignende Instituter ikke skulle blive sparsommelige, men saa at sige gjøre sig Umage for paa en ødsel Maade at forbruge enhver Skilling, som var bevilget; de ville snart komme til den Erkendelse, at Bevillingerne da ville blive endnu knappere, og at de tilsidst dog maae give efter; Den, der har Fingeren paa Pungen, kan, naar han bruger den med Lempe, dog med Sikkerhed tilsidst skaffe sin Villie fat igjennem.

Ordføreren: Der vil vistnok af Udvalget blive taget Hensyn til de af den høitærede Minister gjorte Bemærkninger, men jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det, hvorved jeg motiverede Forslaget, var netop, at man ikke meente, at det var rigtigt, at en saadan disponibel Beholdning kom til saadanne Instituter, som bestandig maatte tage imod Tilflugt andre Steder fra; man meente, at det var vanskeligt at bedømme Bevillingernes Størrelse og Rigtighed, naar man saaledes vidste, at der opsamlede sig disponible Capitaler; men, som sagt, der skal blive taget alt muligt Hensyn dertil.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg behøver blot at gjentage, at Bemærkningen fra min Side kun gik ud paa at vise, at, hvad man her vilde statuere, ikke var noget Nyt. Den Betragtning, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) nu gjorde gjældende, har naturligviis viist sig ved tidligere Leiligheder, navnlig da Spørgsmaalet forelaa i Anledning af Bemærkninger fra Revisionen. Jeg skal ikke indlade mig paa Sagens Realitet, men kun gjøre opmærksom paa, at der her ikke fra Ministeriets Side er tænkt paa at indbringe noget Nyt, men simpelthen at anvende, hvad der tidligere har været fulgt.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Forslag under Nr. 19:

	Foreslaaet Sum.	Bevilget Sum.
Rd. β.	Rd. β.	Rd. β.

II. Universitetet. Udgift 10. a. Betænkn. Nr. 23). Denne Post nedsettes med 4,483Rd. 16,505. 58 12,022. 58 vedtoges eenstemmigt med 70 Stemmer.

Derefter sattes under Forhandling som næste Affnit, hvad der angaaer Communitetet og den polytechniske Lærestiftelse med dertil hørende